

MUTASAVVIFLAR ARASINDA GÖRÜLEN BAZI HATÂLİ DÜŞÜNCE VE HAREKETLER (4)

(...dünden devam)

"Bazı sapıklar da eşyanın aslında mübah olduğunu iddia etmişlerdir. *"Orada taneler, üzümler, sebzeler, zeytin, hurma ağaçları, koca koca ağaçlı bahçeler, meyvalar ve çayırlar bitirdik. Bunlar sizin ve hayvanlarınızın geçimi içindir"*

(

Abese : 27-32)

âyetinden bunu çıkarmışlardır. Fakat bunda yanılmışlardır. Çünkü hakkında hüküm bulunan şey mübah olamaz. Allah'ın Resulü:

"Helâl açıklanmıştır, haram da açıklanmıştır. İkisi arasında şüpheli şeyler vardır. Allah'ın haramı, bir korudur. Koru yöresine düşen kimse, içine düşme tehlikesindedir"

buyurmuştur (

Aynı eser, s. 532-547)

.

Abdolvahhab aş-Şa'rânî de şeriat ve hakikatin birbirine uygun olması gerektiğine dikkat çektikten sonra der ki: "Bu zamanda çok kimse bundan habersizdir. Yemesinde, giymesinde, işinde Allah'ın sınırlarını tecavüz ediyor da "Allah bunu benim için yarattı" diyor. Bazıları da günahlardan tevbe etmez, "Benim fi'lim yok ki tevbe edeyim" der de helâk olur, farkında değildir. Öyleleri de var ki haram yiyor, Ramazan gibi zamanlarda yoksulların evinde iftar ediyor ve şöyle bir hüccet buluyor: "Hepsi Allah'ın malıdır. Allah'tan başka kimsenin mülkü yoktur. Ben de O'nun kuluyum. Kul, efendisinin malından yer". Bunların hepsi şer'îati terk ettiklerinden dolayı zındıktır. Eğer şer'iate inansalardı bu cür'eti göstermezlerdi" (Şa'rânî, al-Envâru'l-Kudsiyye: 1/78).

Serrâc, al-Luma'inde hülûliyyeye de çatmaktadır: "Bazı kimseler de ebediyyen temiz olduklarını, kalbleri bir defa temizlendikten sonra bir daha kirlenmeyeceğini zannetmişlerdir. Böyle olmak mahlûkun vasfı değildir. Kulun kalbi kin, hased, şirk ve töhmetlerden büsbütün ve devamlı temiz olamaz. Onun için kul tevbe ile emredilmiştir: *"Ey mü'min-ler, hep beraber Allah'a tevbe edin ki felâh bulasınız"*

(Nûr: 31) denmiştir. Allah'ın Elçisi

de:

'Benim kalbim de

bulanır, ben günde yüz kere Allah'tan mağfiret dilerim'

buyurmuştur" (

Sülemî, Kitâbu'l-Futuvve, Ayasofya, No. 2049. Hadîsi Müslim, Ebû Dâvûd, Nesâî ve Ahmed de rivâyet etmişlerdir (Keşfu'l-afâ: 1/252))

.

"Bazıları da kalbinde gördüğü nurları Allah'ın zatı ve gayr-i mah-lûk nurları sanmıştır. Bunlar büyük hatâyâ düşmüşlerdir. Çünkü bütün nurlar yaratılmıştır. Arş nuru, kürsî nuru, güneş nuru, ay ve yıldızlar nuru hep yaratılmıştır. Allah'ın kendi zatının nuru ma'âud ve mevsuf değildir. Allah'ın zatî nuru idrak edilemez ve onu yaratıkların ilmi kavrayamaz. İlimlerin ve anlayışların kavradığı her nur yaratılmıştır.

(devamı yarın..)